



Camino RJ, die momenteel bij de kudde loopt, bezorgde Jacques Boesmans een nationale titel bij de oudere stieren



Doubitchou voert terug op het kampioensbloed van Aaron en werd gekocht bij Eric Hontang te Saint Madet

Jacques Boesmans: 'Het fokken van rundvee is absoluut geen wiskunde'

# Tiptop fokkerij op gevoel

Met Baladeuse, Camino en Doubitchou behaalde Jacques Boesmans op de nationale blondekeuring te Libramont drie titels van de zes. Maar de ambitie om nog beter te doen leeft bij de veehouder. Hij rekent daarbij op zijn fingerspitzengefühl of intuïtie.

tekst **Guy Nantier**

Vrijdag 22 juli 2011 staat in Jacques Boesmans' geheugen gegrift als een 'memorable dag'. Die dag behaalde de

fokker uit het Waalse Huccorgne op de nationale blonde d'Aquitainekeuring te Libramont drie kampioenstitels van de

zes. 'Het hadden er eigenlijk vier moeten zijn', zegt Boesmans, die geen blad voor de mond neemt. 'Rubiodochter Epine was vorig jaar nog nationaal kampioene bij de jongste vaarzen en werd door de jury toen vakkundig omschreven als de perfectie zelf. Nu diende ze vrede te nemen met het reservekampioenschap. Begrijp wie kan!'

## Raskeuze vanwege rendement

In een vorig leven was Jacques Boesmans (62) op de eerste plaats veehandelaar. Wekelijks kocht hij in de regio een twintig stuks magere vee of slachtvee aan van het Belgisch-witblauwras om door te verkopen op de veemarkten. Op de tweede plaats was Boesmans akkerbouwer. Op 48 hectare in de gemeente Eghezée verbouwde hij bieten, tarwe, gerst, aardappelen en vlas. Voor de hobby hield hij daarnaast nog enkele blonde d'Aquitaine-dieren aan.

'Vandaag de dag is de blondfokkerij met twintig moederdieren mijn hoofdactiviteit geworden', verhaalt Boesmans. 'De veehandel heb ik afgebouwd, omdat ik

het wat rustiger aan wil doen. De akkerbouw tak heb ik wel behouden.' De veehouder verhaalt verder dat hij de huidige locatie aankocht in 2002 samen met vijf hectare permanent weiland om meer blondes te kunnen houden. Het areaal grasland heeft hij sindsdien opgevoerd tot twaalf hectaren. Boesmans maakt er geen geheim van dat als hij nog jong zou zijn, hij gegarandeerd zou emigreren naar Frankrijk. 'De grond is hier veel te duur geworden: zo'n 40.000 euro per hectare alsjeblieft.'

Waarom blondes in het koninkrijk van de witblauwen? 'De blondes sluiten qua financieel rendement het nauwst aan bij de witblauwen. Limousins bijvoorbeeld zijn hier al gauw 250 tot 500 euro per stuk minder waard. Het kostenplaatje bij de witblauwen tikt dan weer hoog aan vanwege de kalversterfte, de afwijkingen, de keizersneden et cetera. Aldus redenerend ben ik finaal bij de blondes uitgekomen.'

Zijn fokkerij heeft Boesmans gaandeweg met vallen en opstaan opgebouwd. 'Mijn eerste aankoop in Frankrijk was een ware flop', vertelt de Waalse veehouder. 'Ik heb toen bij een stoppende fokker dieren aangekocht met de visie van een witblauwfokker. De bespieroening in de broek was leidend bij de aankoop en belangrijker dan het rastype of het bekken. De gevolgen voor geboortegemak en afkalfgemak laten zich gemakkelijk raden. Via Dominique Constans van het Franse stamboek heb ik geleerd welke dieren de goede "soort" zijn.'

Boesmans steekt het niet onder stoelen of banken. Fokker Patrick Sazy uit het Franse Asques is zijn grote voorbeeld in de fokkerij. Boesmans: 'Mijn fokrichting is eveneens het mixte-vleestype. Het élevagetype van bijvoorbeeld ki-stier Leo is hier in Wallonië onvoldoende te verwaarden. Een vleestypestier is daarentegen zeer gewild voor gebruikskruising op melkvee. Het moeilijkste om te verko-

pen zijn de vaarskalveren die je op overschot hebt. Blonde d'Aquitainveeouderders willen er doorgaans onvoldoende voor betalen.'

Op de vraag hoe hij te werk gaat in het maken van de paringen is het antwoord vrij simpel. 'Op zicht, op gevoel. Het resultaat moet een nakomeling zijn met hoogtemaat en een goede rug- en broekbespieroening.' Het fokken van rundvee is absoluut geen wiskunde, aldus Boesmans. 'Het zou anders allang een industriële activiteit zijn geweest.'

## Niet verlegen om aankopen

De meeste van zijn kampioensdieren, zoals de kampioensstieren 2011, Camino RJ en Doubitchou, zijn aangekocht door Boesmans. 'Daar moet je niet om verlegen zijn', geeft Boesmans aan. 'Mijn dekstieren komen altijd uit Frankrijk. Het land is en blijft de bakermat voor goed fokmateriaal.'

Camino (v. Unicef) kocht de veehouder aan op de veiling van Casteljaloux. 'Na afloop van de veiling wilden twee fokkers de stier onmiddellijk overkopen.' Doubitchou, die terugvoert op het kampioensbloed van Aaron, kocht Boesmans aan bij Eric Hontang te Saint Madet. Eigengefokt is wel de drievoudige kampioene Baladeuse. De koe is momenteel hoogdrachtig van As de Trefle (v. Rapace), een 1500 kilogram wegende stier die de fokker heeft gekocht bij Gerard Soignet te Prudhomat. Het zal haar vierde kalf zijn.

De vader van Baladeuse is Lion (v. Ilico). Lion was de eerste blonde d'Aquitainestier die de Waalse veeverbeteringsorganisatie AWE op de stierenkaart had staan. Lion werd gefokt door de Belgische emigrant Dominique Braen in het Franse Renneval. Moeder van Baladeuse is Sebecca (v. Joyeux). Sebecca is de stammoeder van het fokbedrijf. Boesmans kocht het dier aan als vaars bij Pierre Le Nonne in Bretagne. Ze heeft op het bedrijf vijf nakomelin-



**Jacques Boesmans**  
Ondanks zijn leeftijd heeft Jacques Boesmans nog ambities genoeg in het keuringscircuit.



Activiteiten:	stamboekfokkerij, akkerbouw
Ras:	blonde d'Aquitaine
Aantal moederdieren:	20
Aantal hectaren:	12 ha weiland en 48 ha akkerland

gen achtergelaten, maar is bij haar laatste kalving gestorven.

## Tiptop fokkerij

Waar Boesmans heel veel tijd in stopt, is de voorbereiding voor de keuringen. 'Die start al drie maanden voor de keuringsdatum met een aangepast krachtvoer à 18 procent ruw eiwit waarin spelt zit verwerkt om de penswerking op peil te houden', legt Boesmans uit. 'De krachtvoergif wordt geleidelijk aan opgevoerd tot maximaal 10 à 12 kilogram per dag. Als je geen krachtvoer verstrekt, word je in de keuringsring afgestraft.'

Ook in het handmak maken van de dieren steekt Boesmans veel energie. 'Het handmak maken gaat wel gemakkelijker bij stieren dan bij vrouwelijke dieren. Vanaf vier maanden ouderdom tot de leeftijd bij eerste kalving op drie jaar is het altijd wel een gedoe. Maar ik wil een tiptop fokkerij voor het voetlicht brengen zolang ik leef.'



Het élevagetype is volgens Boesmans in Wallonië onvoldoende te verwaarden